

Az V. Országos Sütőipari Konferencia

CSANÁD IMRÉNÉ

1965. október 11–12-én zajlott le az V. Országos Sütőipari Konferencia. Ezt a konferenciát a Minőség Konferenciájának is nevezhetjük volna, mert az első olyan országos sütőipari tanácskozás volt, amelyen a sütőipari termékek minőségének kérdése került előtérbe. Megvitatták a sütőiparban végrehajtott átszervezés, a különböző műszaki fejlesztés, a műszaki anyagnormák alkalmazásának tapasztalatait, valamint meghatározták a jövőben szükséges intézkedéseket.

A konferencia megnyitó beszédét *Dergács Ferenc* élelmiszerügyi miniszter-helyettes tartotta. Kijelentette, hogy mezőgazdaságunk az 1965. évben olyan gabonatermést biztosított, mely szükségtelenné teszi kenyérgabona, illetve liszt importálását.

Elmondotta, milyen előrehaladás tapasztalható az ipar területén, beszélt az eredményekről, de felhozta a hiányosságokat is.

Ezután *Vokány Béla* az Élelmiszerügyi Minisztérium Sütőipari Főosztályának vezetője a II-ik ötéves tervben előirányzott célkitűzések végrehajtását értékelte és ismertette az ipar további feladatait.

Csata József a Sütőipari Főosztály főmérnöke az egységes sütőipari termelés szervezés eredményeit méltatta.

Róna Ottó a Fővárosi Sütőipari Vállalat vezérigazgatója a fővárosi sütőipar átszervezésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokat és eredményeket taglalta. Ismertette az átszervezéssel kapcsolatban nyert gazdasági eredményeket, felhívta a figyelmet a Budapesten is jelentkező szakmunkás hiányra és a szakmunkás utánpótlás nehézségeire. Tájékoztatást nyújtott arról, hogy milyen gépesítéssel igyekeznek a sütőipari dolgozók nehéz fizikai munkáján könnyíteni és ezáltal az ifjúság számára kedvet teremtenek a szakma iránt.

Molnár Erzsébet a Sütőipari Kutató Intézet osztályvezetője ismertette a korszerű technológiai irányítás és a műszaki anyagnormák bevezetésének feltétlen szükségességét. Megfelelő minőségű termék előállítására csakis ezek be-tartásával lehetséges.

Ádám Anna a Csongrád megyei Sütőipari Vállalat laboratórium vezetője a fajlagos lisztfelhasználás és a vízfelvevőképesség közötti összefüggésre vonatkozó megállapításait ismertette.

Főző Istvánné a Vas megyei Sütőipari Vállalat főmérnöke a térszövet-laj-donságok változásának az osztás pontosságára való hatásaival foglalkozott.

Keskeny Gyula a Győri Kenyérgyár laboratóriumának vezetője a Győri Kenyérgyárban már bevezetett műszaki anyagnorma és irányított technológia sikeres gyakorlati alkalmazásánál szerzett tapasztalatait ismertette.

Németh Ferenc a Fővárosi Sütőipari Vállalat osztályvezetője a sütőipari termékek minőségének kérdéseivel foglalkozott.

Gasztornyai Kálmán, a Sütőipari Kutató Intézet igazgatója az intézet sütőipari termékek minőségével összefüggő témáit és problémáit tárgyalta.

Csanád Imréné ismertette a sütőipari termékek minőségének alakulását 1964–1965. évben. Mind az országos adatok, mind a Fővárosi Vegyszeri és

Élelmiszervizsgáló Intézetben végzett vizsgálatok eredményei alapján. Megállapították, hogy a legtöbb kenyérhiba a kiadott technológiai anyagnormák be nem tartásának következtében keletkezik: különös tekintettel a kenyereknél a kellően ki nem sült bélzetre, a péksüteményeknél a súlyhiányra és a kevesebb zsírtartalomra.

Kézdy Pál a Gabona Tröszt főosztályvezetője a gabonatermesztés és malmi feldolgozás helyzetével és a lisztek várható sütőipari értékéről (a gabonafajtákkal kapcsolatban) beszélt.

Kulcsár László főtechnológus a különböző típusú sütőkemencékkel felszerelt üzemek minőséggel kapcsolatos problémáiról beszélt.

Polgárdi József a Sütőipari Kutató Intézet sütési idővel kapcsolatos, ország-szerte végzett felméréseit és a sütési idők megrövidítésének minőségi kihatásait ismertette.

A konferencián résztvett a Lengyel Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság sütőiparának küldöttsége is. Mindkét küldöttség tagjai hozzászólásukban ismertették országuk sütőiparának helyzetét, valamint az iparági laboratóriumok szervezetét, hatáskörét, felszereltségét.

A szakszervezet képviselője elemzően taglalta a sütőipari dolgozók nehéz munkakörülményeit az éjszakai munkára, a növekvő túlórákra, az egészségtelen hőmérsékleti körülményekre vonatkozólag. Felhívta a konferencián résztvevő iparvezetők figyelmét arra, hogy a munkások helyzetén javítani kell, különben nem lesz szakmunkás utánpótlás.

A konferencia Vokány Béla záró szavaival ért véget.

Beszámoló a műanyagok élelmiszerkémiái és élelmezéshigiénés problémáiról szóló tudományos ülészokról

Potsdam—Rehbrüke 1965. október 27—29.

N A G Y F E R E N C

A műanyagoknak az élelmiszerekkel érintkezésben történő alkalmazása ugrásszerűen megnövekedett. Ez a gyors ütemű fejlődés magával hozta azt a követelést, hogy az ezzel kapcsolatban felmerülő élelmiszerkémiái és élelmezéshigiénés problémákat minél hamarabb felderítsék és rendezzék. Az utóbbi évtizedben az élelmiszerkémiások nagy családján belül kialakult egy kisebb csoport, melynek tagjai a műanyagok élelmezésegészségügyi megítélésével, szabályozásával és ellenőrzésével foglalkoznak.

A kérdés fontosságára jellemző, hogy ez évben először önálló tudományos ülészak megrendezése vált szükségessé.

Köszönet illeti a Német Demokratikus Köztársaság Kémiai Társaságát, s ezen belül az Élelmiszerkémiái Szakcsoportot, valamint elnökét, *Rudolf Engstet*, hogy vállalkozott e jelentős ülészak megszervezésére.

A három napos előadásorozaton 28 előadás hangzott el. Az előadásokat témaválasztásuk alapján négy csoportra lehet felosztani:

1. A műanyagok élelmezésegészségügyi elvi kérdései és felhasználásának törvényes rendezése.